

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Górski

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku A. S.

przy uczestnictwie T. S.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 maja 2010 r.,

zażalenia wnioskodawczynie na postanowienia Sądu Okręgowego w L. z dnia 3 marca 2010 r. oraz z dnia 9 marca 2010 r., sygn. akt II Ca (...) [WSC (...)],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 9 marca 2010 r. Sąd Okręgowy w L. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie jako niedopuszczalną (art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. oraz art. 519¹ § 2 k.p.c.). Ustalił mianowicie, że wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego wynosi 37.561,14 zł, a w sprawach o podział majątku dorobkowego nie może być niższa niż 150.000 zł.

W zażaleniu wnioskodawczynie zarzuciła, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi w rzeczywistości 311.563,36 zł i taką wielkość wskazała w skardze kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

W apelacji wnioskodawczynie zaskarżyła postanowienie Sądu Rejonowego o podziale majątku wspólnego tylko w części orzekającej o dopłacie w wysokości 38.860,74 zł i kwota ta stanowiła niewątpliwie wartość zaskarżenia apelacyjnego, ponad którą nie może wykraczać wartość zaskarżenia kasacyjnego. Ta z kolei była jeszcze niższa, ponieważ Sąd Okręgowy uwzględnił częściowo apelację wnioskodawczynie, obniżając zasądzoną od niej spłatę do kwoty 37.561,14 zł. Zasadnie więc Sąd Okręgowy określił wartość zaskarżenia kasacyjnego w rozmiarze 37.561,14 zł.

Zażalenie nie zawiera żadnych argumentów, które by mogły podważyć trafne stanowisko Sądu II instancji. Należało je w konsekwencji oddalić (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).